

afklaret, således at der i hvert fald ikke er tvivl om, hvad det er, der egentlig foreslås i lovforslaget.

Umiddelbart ser det ud til, at forslagens formuleringer er for slappe til reelt at kunne sikre kunderne den valgfrihed og de adskillelser mellem koncernforbundne virksomheder, som ellers indirekte loves i bemærkningerne. Og i det her spørgsmål mener vi, at regeringen bør spille med helt åbne kort. Kunderne skal beskyttes effektivt, og den blanding, der her lægges op til, hvor man lover kunderne, at oplysningen i princippet er beskyttet, men hvor det så viser sig ikke at holde alligevel, er ganske utilfredsstillende. Og vi mener egentlig heller ikke, at forslaget om kundernes samtykke er betryggende.

Vi mener absolut heller ikke, at et selskab i en finansiel koncern skal kunne bruge et andet af selskabernes oplysninger til direkte markedsføring og dermed salg af sine produkter, f.eks. over for mennesker, der er kunder andre steder i koncernen.

Så der er en lang række forbehold fra os over for hele det her spørgsmål, og jeg kan jo også lytte mig til, ligesom andre jo kan, at vi er enige om at have en lang række forbehold her. Så jeg vil råde ministeren til at gå ind i en nøje drøftelse med Folketingets partier for at få en bedre formulering, end lovforslaget nu lægger op til. Vi mener i hvert fald ikke, at lovforslaget har fundet den rigtige balance her.

For så vidt angår Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværks muligheder for at udbyde produkter, som er sammenlignelige med pengeinstitutternes, som nu udvides, er vi enige i, at det er helt i orden at udvide disse muligheder. Spørgsmålet er i virkeligheden for os, om det er hensigtsmæssigt med den mellemvej, der her er foreslået. Vi savner egentlig begrundelsen for, hvorfor skridtet ikke tages fuldt ud, således at FIH's grundlag kan blive det samme som andres. Det bliver nu så tæt på, at det er svært at se, hvorfor der fortsat skal opretholdes et skel og et alternativt regelsæt specielt for dette institut.

Det sidste punkt, jeg vil komme ind på, er så spørgsmålet om, hvorvidt pengeinstitutter nu i fællesskab med en anden finansiel virksomhed skal kunne drive en helt anden form for virksomhed. Forslaget betyder, at to finansielle virksomheder kan øve bestemmende indflydelse i en anden virksomhed, en produktionsvirksomhed eksempelvis.

Der er mange aspekter i denne debat, og dér må jeg nok sige, at vi konservative er fuldstændig enige i Nationalbankens overordnede holdning, når Nationalbanken siger, at kreditinstitutter primært skal levere fremmedkapital. Sådan opfatter vi også deres rolle.

Kreditinstitutters opgave og deres styrke er ikke at drive andre former for erhvervsvirksomhed. Det er ikke det, de har erfaringer med, og ikke det, de er gode til. Samtidig kan der meget nemt tænkes at kunne forekomme højt ubehagelige problemstillinger, hvis interesserne kan blandes for meget sammen. Hvem kan f.eks. ikke forestille sig en sag, hvor et pengeinstitut, som har lånt mange penge ud til en virksomhed på et svagt tidspunkt i virksomhedens liv, tvinger denne virksomhed over på egne hænder og efterfølgende kører den videre i eget regi. Det ville jo i så fald blive en mulig måde at opbygge enorme koncerner på, fordi sektoren i realiteten har den økonomiske magt over talrige virksomheder, og det ville skabe utilstedelige muligheder for at udnytte økonomiske afhængigheder.

Samtidig er det vel også et faktum, at der intet er, der tyder på, at pengeinstitutter er bedre til at drive virksomhed end andre. Så jeg tror ikke på, at vore virksomheder hverken ville blive bedre ledet eller ville begå sig bedre i den internationale konkurrence ved, at den bestemmende indflydelse i flere produktionsvirksomheder blev overtaget af den finansielle sektor, snarere tværtimod.

Så jeg kan ikke se nogen god grund til at åbne yderligere for denne mulighed. Vi konservative kan ikke se, hvad der vindes ved det, men vi kan til gengæld se, at der vil kunne opstå nogle højt uheldige inhabilitetsproblemer, hvis en finansiel virksomhed ønsker at overtage en virksomhed, den har et engagement i. Så på det punkt finder vi ikke anledning til at ændre det nuværende regelsæt. Der er det rigeligt, at den finansielle sektor kan eje virksomheder midlertidigt og have bestemmende indflydelse i virksomheder midlertidigt.

Så alt i alt en begrænset positivitet fra os over for hele dette regelkompleks. Vi håber til gengæld, at økonomiministerens er parat til at lytte til nogle af vores indvendinger, for det overordnede mål, nemlig at moderselskaber også skal omfattes af tilsynet, er vi enige i. Der er bare kommet alt for meget andet med i lovforslaget, og derfor er vi kun begrænset positive, hvis